

[PANICZEK *sb m*

N sg paniczek.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde* także XVIII w.

Dem od „panic” ‘młodzieniec wysokiego stanu’; *iron.:* A to ciąłła ozdobą najlepszą zowiemy/ Gdy łobie twarz wymufzcze pániczek łáłkáwy *PaprProba C (Linde)*.

Cf **PANIĄTKO**

KW